

szeretné megszüntetni az illegális erdőirtást: a megtisztított 1685 négyzetkilométer 85 százaléka esetében sajnos ez történt.

A fejlődés egyik legnagyobb akadálya az együttműködés hiánya a szövetségi kormány részéről. Egy a Legfelsőbb Bíróság által nyilvánosságra hozott, kormányülésről szóló videóban Ricardo Sales környezetvédelmi miniszter arra szólította fel a kormányt, hogy az alatt az idő alatt helyezze hatályon kívül a szabályokat, amíg az emberek a vírussal vannak elfoglalva. Az őslakosok területeiért felelős hivatal előírásainak változása megengedi, hogy a földtulajdonosok a hivatalos felosztásra váró őshonos földek nagyobb darabjaira tartsanak igényt. Még az Amazonas-vidék szójamoratóriuma is ingatag lábakon áll. Az Aprosoja, a termelők lobbija azzal fenyegetőzött, hogy kilép belőle (ugyanis a moratórium tiltja a törvényes erdőirtást is). Tereza Cristina mezőgazdasági miniszter pedig „képtelenségnek” nevezte.

A visszafogott mértékű erdőirtás olyan kényes kérdésekben kíván egyetértést, mint szegény telepések tízezreinek sorsa, akik olyan állami földterületeken laknak az Amazonas térségében, ahol az erdőirtás fele zajlik. A környezetvédők ugyanakkor azt hangoztatják, hogy a jelenleg a kongresszus előtt lévő „földszabályozási törvény” majd nagy irtásokhoz juttatja a „földrablókat”, aminek az lesz az üzenete, hogy további területek eshetnek áldozatul. A törvényjavaslat korábbi változatát 2020. május 20-án elutasították, miután a brit szupermarketek a brazil termékek bojkottjával fenyegetőztek.

Az ilyen hangok, bár még gyengék, egyre erősebbek lesznek. Azt az érvet támasztják alá, hogy a vállalatoknak nemcsak etikai, hanem üzleti okokból is változtatniuk kell. A szupermarketek felgyorsíthatják a dolgokat azáltal, hogy tájékoztatják a fogyasztókat arról, hogy honnan származik a marhahús és a szója. A nyomásgyakorlás és az ösztönzés megfelelő egyensúlyára van szükség ahhoz, hogy egyetértésre jussanak a gazdálkodók és a mezőgazdasági termelők. A vállalatok tőkeáttételt alkalmaznak, erősíti meg Gibbs asszony. Egy évtizeddel ezelőtt, miután a JBS, a Marfrig és Minerva ígéretet tett arra, hogy nem szerződik

az erdőirtást végző beszállítókkal, több mint 30 más marhahúscég is hasonló megállapodásokat írt alá. „Ha sikerülne egy nagy céget rávenni az első lépés megtételére, akkor mások is a nyomába lépnének” – válaszolja fel a jövőt.

(The Economist)

Zanny Minton Beddoes

A főbíró után – a hírhedt-legendás bírák kora lejárt

A Legfelsőbb Bíróság bíráit határozott időre kell kinevezni

Halála idején Ruth Bader Ginsburg több mint 3000 darab emléktárgyon szerepelt, amely az Amazon.com-on volt kapható. A „Notorious RBG (’Hírhedt RBG’)” rajongói fülbevalókat, bögréket, bébirugdalózókat, fitness kézikönyveket és („Merry Resistas!” kb. ’Boldog ellenállást!’ feliratú) karácsonyi díszeket vásárolhattak, amelyekeken mind-mind az arcképe díszelgett. A tisztelgések száma és változatossága két dolgot sugall. Először is azt, hogy Ginsburg bírónő rendkívüli személyiség volt, aki rendkívüli helyet foglalt el az amerikai kultúrában. Másodsor pedig, hogy valami elromlott az amerikai fékek és ellensúlyok rendszerében. Az Egyesült Államok az egyetlen demokrácia a világon, ahol a bírák ilyen hírnévre tesznek szert, vagy ahol orvosi vizsgálatok eredménye országos jelentőséggel bír. Az elragadtatottságnak ez az érzése nem egészséges.

A republikánusok gyakran nehezményezték, hogy túl nagy hatalma van a Legfelsőbb Bíróságnak. Amikor azonban előttük áll a lehetőség, hogy korlátozzák, túl nagy a kísértés, hogy mégse tegyék meg. Mivel a Legfelsőbb Bíróság bíráinak kinevezése élethossziglani hivatalt jelent, egy most kinevezett bíró akár még 2060-ban is hivatalban lehet.

Ez nem túl jó hír az amerikai demokrácia és a bíróság számára. Amikor 2016-ban, elnökválasztási évben megüresedett egy hely,

Mitch McConnell, a szenátus többségi vezetője kijelentette: „Az amerikai népnek hallatnia kell a hangját következő legfelsőbb bírósági igazságszolgáltatójuk kiválasztásában. Ezért ezt a megüresedést nem szabad addig betölteni, amíg nem lesz új elnökünk.” Miután McConnell barátaival kiötlötte ezt az alapelvet, amikor hasznukra volt, elfeledkezett róla, amikor már nem volt. A lépés legalább olyan cinikus volt, mint amennyire kiszámítható.

Megjegyzendő, hogy az eset kétféleképpen is értelmezhető. Mindeközéig elnökválasztási években 25 legfelsőbb bírósági jelölés történt. A Szenátus több mint a felét megerősítette. Mindazonáltal, még soha nem erősítettek meg jelölést ennyire közel a választásokhoz. Bár itt nem igazán a precedens a lényeg. A bírói kinevezések a hatalomgyakorlás eszközzé váltak, ahol az egyetlen valódi alapelvnek az számít, hogy bármit szabad azoknak, akik a választók szavazatait bírják.

A republikánus szenátorok számára az intézményeknek ez a nem konzervatív megközelítése több okból is értelemmel bír. Voltak többen a republikánusok között, akik ugyan személy szerint nem támogatták Donald Trump elnököt, de a bíróság egy nemzedékre történő újrafarmálása lebegett a szemük előtt. A legtöbb konzervatív még mindig nehezményezi Amerika 60-as évekbeli megreformálását, miután a liberális irányba változott összetételű bíróságok kimondták, hogy az alkotmány jogot biztosít az abortuszhoz, eltöröltették a szervezett iskolai imát és más olyan baloldali prioritásokat „véstek köbe”, amelyről rendes körülmények között a törvényhozásnak kellett volna döntenie. Továbbá, a republikánus képviselő-testület valamennyi tagja – némi joggal – azt hiszi, hogy a demokraták kezdték el a bírói jelölési folyamat szétbomlasztását, és hogy ez a mostani lépés a múltbeli hibás demokrata intézkedések miatt vált szükségessé.

A demokraták óhatatlanul ugyanezt érzik, szintén némi joggal. Néhány demokrata kíváncsún tartaná az erőviszonyok kiegyenlítését a Legfelsőbb Bíróságon a bírák számának növelésével, ezt az elképzelést azonban a demokrata szenátorok többsége nem támogatja.

Ez a huzavona sem a Bíróság, sem pedig Amerika egésze számára nem vezet jó eredményre. A Legfelsőbb Bíróságot nem választják. Hatalma azonban végső soron az amerikaiak bizalmán és beleegyezésén alapszik, akik hisznek abban, hogy döntései pártatlanok és a törvényen, nem pedig pártpolitikán alapulnak. Minél arcátlanabban próbálják a pártok hatalmukba keríteni, mint a legvágyottabb politikai ütőkártyát, annál inkább vesztik legitimitásából. Megtörténhet ugyanis, hogy bírósági ítélettel kell eldönteni, hogy ki nyerte meg az elnökválasztást. A játékvezetőnek nemcsak tisztességesen kell eljárnia, de annak is kell látszódnia. Van jobb megoldás is. Amerika az egyetlen demokrácia, ahol a Legfelsőbb Bíróság bírának megbízása korlátlan időre szól. Németország alkotmánybírái 12 éven át töltik be hivatalukat. Ha Amerikában 18 évig tartó, nem megújítható kinevezés lenne, minden egyes négyéves elnökség két új bírád adna. Ez véget vetne a bírák mesterkedésének, hogy nyugdíjba vonulásuk időpontjának megválasztásával próbálják meg befolyásolni utódjuk ideológiai hovatartozását. Továbbá így a Legfelsőbb Bíróság kevésbé központi szerepet töltené be az amerikai politikában – és ennél fogva nagyobb jelentőséget kapna az amerikai jogban. Ginsburg bírónő nagyszerű jogász volt. Méltó tisztelgés volna híres-hírhedt személyisége előtt, ha őt neveznék a bíróság utolsó szupersztárjának.

(The Economist)

Patrick Imhasly

Wilhelm Schmid filozófus számára a
„koronavírus az élet iskolája”

Túl sokáig uralkodott az a nézet, hogy mindig pozitívan kell szemlélnünk az életet – mondja Wilhelm Schmid filozófus. Továbbá elmagyarázza, hogyan tudjuk jól átvészelni a telet még a koronavírusság idején is.

Az aszkézis szépsége: „Most mindenki tudja már, hogy milyen hatalmas van az érintésnek, hiszen olyannyira nélkülözünk.”